

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

continens Impedimenta Et Adjumenta Æternæ beatitudinis

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

18. Medium V. Memoria æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50716)

198 *Domus aeternitatis. Consideratio*
feror. S. Aug. L. 3. Conf. Sed non nisi ad
te, Deus meus, amor meus, paradisus
meus, summum bonum meum & omnia

CONSIDERATIO XVIII.

Medium V. Aeternae Salutis.

Memoria crebra aeternitatis.

Memoria memor ero, & tabescet in
anima mea. Thren. c. 3, 20.

21. Novembris.

MEMORIA seria & crebra aeternitatis, omnibus Christianis longitudo utilissima est, praesertim, si non sit tantum recordatio, sed orationibus, suspiriis & desideriiis ferventibus conjuncta. Talibus enim comitibus associata ternos effectus admirandos in anima producit: **1.** purgat animam a scoria peccatorum & praeservat. **2.** Illuminat eam omnium hujus mundi rerum, vanitatem illi ostendens ac detegens. **3.** Accendit in amore caelestium & aeternorum. Accendit quidem animam purgat a lordibus vitiorum & peccatorum. Ut discrete dicitur: *verat Ecclesiasticus; Memorare novissimorum*

na, & in æternum non peccabis. c. 7. 40.

Memorare mortem; si hæc non movet, memorare sequens iudicium; si nec hoc frænat, cogita æternum supplicium: vel memorare simul unita, ut vini suam magis exerant, *memorare novissima tua.*

II. Recordatio, & Consideratio huius sententiæ; ut ait S. Augustinus in spec. peccat. c. 1. *Est destructio superbia, extinctio invidia, medela malitia, effugatio luxuria, evacuatio vanitatis & jactantia, constructio disciplina, perfectio sanctorum, preparatio salutis æternæ.* Hujus recordationis & reflexionis ad æternitatem, vim, animam purgandi à vitiis ac peccatis, expertus miles ille flagitiis deditus, omnemque medelam respuens; cui Alexander Pontifex annulum suum tradidit, eâ lege gestandum; ut quoties aspiceret, imminentis mortis, unde pendet æternitas, recordaretur. Vix paucis diebus gestârat, & supplex ad Alexandri pedes se abiecit; atque omni veneno scelerum ejecto, in novum hominem transformatus est. Engelgrave embl. 1. §. 4. Luc. Evang.

I 5

III. Re-

III. Recordatio aternitatis, purgatur
 vitiis, medetur cupiditatibus peccato-
 rum, obviat periculis. Hinc P. Leonatus
 Lessius Theologus celeberrimus & in
 animo suo aternitatem assidue volu-
 bat; & alios ad idem faciendum hortan-
 batur, dicere solitus: nullam sibi ad vitan-
 cendas tentationes ac pericula peccato-
 rum cavenda, efficaciorē cogitatio-
 nem videri. Less. L. 4. de perf. div. c. 1.
 Hæc enim memoria aternitatis omni-
 bus concupiscentiis, quæ peccatorum
 fontes sunt, scaturiginem obstruit. Con-
 cupiscentia carnis te ad peccandum
 licit, suas offerendo illecebras, *Memoria
 novissima tua* & novissimorum extremorum
 vel gaudia, vel supplicia aterna: *Et in
 aeternum non peccabis. l. c.* Oppugnat
 concupiscentia oculorum, aurum, argen-
 tum, opesque ostentans; ut per ea te
 offensam Numinis pertrahat, *Memoria
 re novissima tua: vel egredere statem summam
 in orci tormentis, vel thesauros aternos
 in caelis, & in aeternum non peccabis.*
 Superbia vitæ te tentat, offerens honores
 ac dignitates, ut inde te in scelera pra-

pitet. Memorare novissima tua, mentem-
que eleva, vel ad summam exaltationem
in Cœlo; vel demitte, ad imam depres-
sionem in Inferno; & in æternum non
peccabis. Tanta vis est memoriæ æterni-
tatis & gehennæ. Quia non potest fieri, ut
anima de gehenna cogitans, citò peccet. S.
Chrysol. Hom. 2. in Epist. ad Theſſal.
c. 1. Si enim sermo de gehenna factus ita
humiliat & pavidum reddit, an cogitatio de
illa, animis perpetuò immorata, animam nõ
quovis igne magis expurgabit. Idem l. c.

Suspiria.

Memoria memor ero tui, ò æterni-
tas! Ego enim nunc firmiter sta-
tuo, crebrò te mente revolvere; & in pec-
candi periculis animum ad te reflectere,
ut referam palmam victoriæ, siquidem
magna est vis & potentia tua. Tu enim
es amuletum superbiæ, alexipharma-
cum inanis gloriæ, antidotum avaritiæ;
frænum à libidine retrahens, capistrum
omnes cupiditates pravæ edomans; mal-
leus induratas cordium petras conte-
rens, ac denique tonitru è scelerum le-
thargo

202 *Domus aternitatis. Consideratio*
thargo excitans; ita ut actum sit de labo-
re hominis, quem serua aternitatis re-
cordatio seu memoria, non flectit, ne-
pertrahit ad meliora. Quare memor
memor ero tui, Et tabescet in me anima
mea, praetimore culpa, horrore poenitentiae,
rigore & amarore poenitentiae, ne co-
tabescam aliquando in flammis ge-
nae. Melior est enim modica amaritudo
faucibus, quam tormentum aternitatis
visceribus. S. Aug.

22. *Novembris.*

Recordatio seu memoria aterni-
tis, non solum mentem purg-
verum etiam *illuminat*; atque instar
lae, lucis ac veritatis radios diffundit,
hominem illustrant, oculos illi aperit
quos aternitatis oblivio claudit; in-
meras vanitates detegunt, quas
caecitas & caligo abscondit; fallacia-
technas, decipulas, laqueosque ostendunt,
ac rumpunt, quae Daemonis astutia
callide struit & tendit. Hinc hortatur
Salomon, omnes Mundi & Vanitatis
seclas; ut in omnibus voluptatibus

gaudiis vanis, meminerint æternitatis, quæ eos vanitatis convincit & arguit. Si annis multis, ait, vixerit homo, & in his omnibus letatus fuerit; meminisse debet tenebrosi temporis [mortis & inferni] & dierum multorum [æternitatis] qui cum venerint, vanitatis arguentur præterita, Eccle. c. 11. 8. O lumen præclarum æternitatis; dissipans nebulas vanitatis!

II. Deinde memoria æternitatis illuminat, illisque qui Nestorios sibi appro- mittunt annos, vitæ brevitatem ostendit; si enim paucos vitæ suæ dies, cum lon- gissima æternitate componant, eam nihil esse cernunt. Ut inquit S. Gregorius L. 8. Moral. c. 20. *Sancti viri presentis vitæ dies nihil esse conspiciunt; dum illuminata mentis oculos, in considerationem æternita- tis desigunt.* Quid enim est vita vestra, interrogat S. Jacobus Apostolus Epist. c. 4. *Vapor admodicum parens. Est Fumus celeriter deficiens. Psal. 101. Est Cursor velociter præteriens. Job. c. 9. Est quasi navis poma portans, & ob metum cor- ruptionis, properans. Ibid. Illuminat quoque dum Mundi magnalia, carnis*

204 *Domus eternitatis. Consideratio*
blandimenta, honorum culmina, Re-
gum sceptrum ac diademata, à sæculi filis
tanti ducta, brevia omnino, ac propè
nulla esse patefacit, ac demonstrat. Sa-
pienter pronuntiat M. T. Cicero 3. *Tullii*
qq. *Sapienti nihil potest videri magnius*
*in rebus humanis, cui eternitas omni-
tiusque mundi nota sit magnitudo.*

III. Memoria eternitatis illuminat
& ob oculos sæpius collocando præsentem
eterna longam eorum durationem præ-
tefacit atque ita confortat, animos ad-
dit, ad laborandum pro gloria Dei, om-
niaque aduersa fortiter ferenda: Sicut
gubernator navis, non fluctus sed com-
modum; miles non cædem & vulnera
attendit; sed victoriam & triumphum
agricola non tempestates; sed messicem
quidni Candidatus eternæ beatitudinis
non attendat ad laborem & molestiam
quæ citò præterit; sed ad coronam per-
petuam? *Qui ad aeterna cor elevant quod*
sit breve, quod sine clauditur, pensant
(S. Greg.) & quàm sit longum quod
ne non circumscribitur, considerant
Illuminat quoque, ut homo virtutes

noscatur, earumque precium magni aestimet; quia recordatio crebra aeternitatis, earum praemium commonstrat: efficitque ut has margaritas, toto conatu acquirere studeat: veluti in Evangelio Negotiator ille prudens; qui inventa una margarita pretiosa [virtute, gratia, gloria aeterna] abiit & vendidit omnia quae habuit, & emit eam. Matth. c. 13. 45.

Propositum.

Memoria memor ero tui, o aeternitas, lux mea & illuminatio mea! memor ero tui, crebroque te in mente habere propono; ut tui recordatio ac memoria, mentis meae tenebras discutiat; mundi vanitates derogat, Dæmonis techniques, laqueosque ostendat, vitae brevitatem, omni vitro fragilioris, aperiat; virtutum valorem ac dignitatem, ab oculis mortalium absconditam, patefaciat. *Et tabescet in me anima mea, nec acquiescet, donec pretiosas habeat margaritas, in hac vitae brevitate acquirat, ne iis earumque praemiis tota aeternitate careat, quando eas emendi & comparandi. Tempus non erit amplius.*

23. *Novembris.*

I. **D**Emum, reflexio & memoria aeternitatis seriatim ac crebra praesertim Considerationibus, affectibus & suspensibus sociata, instar ignis cor hominis accendit, & amore Dei, rerumque aeternarum inflammat. Dum enim hominum Mundi, ac rerum terrenarum vanitatem & brevitatem, cum aeternitate comparat, illa velut brevia despicit, velut vilia negligit, velut insipida fastidit: *Aeternitati inhians, fastidio sunt transitoria.* S. Bernardus ep. 3. His autem despectis & e corde extinctis, intrat amor aeternorum ac castitium; Dum Redemptor noster Lucae 24. 25. Discipulis in Emmaus eum tibus ostenderet; Christum per passionem oportuisse, *intrare in gloriam* aeternam. Sensere mox *cor ardens*, amore Magistri sui, & gloriae ejus. S. Theresia ut refertur in ejus vita; legens & cogitans de aeternitate, accensa fuit amoris Martyrii: & eadem Virgo ad horam vicinior sum aeternitati: accendebatur

vore laborandi, & desiderio patriæ Cælestis. O Memoria æternitatis, quantæ virtutis es! quæ cor frigidum ardens, cor terreum candens & molle efficis.

II. Sensit hoc præ cæteris Vates Regius, qui dum *annos æternos in mente habuit*; hæc æternitatis memoria & recordatio varios in corde ejus, motus, affectusque concitavit; & per timorem, ad amorem Dei, æternorumque bonorum sensum deduxit. Nam I. Habuit, Deo inspirante, David, cogitationem, sive memoriam æternitatis: *Annos æternos in mente habui* Psal. 76. 6. Sed ô quàm salutaris fuit hæc cogitatio! O quàm præclaros protulit fructus! II. Ex cogitatione Propheta sanctus processus est ad meditationem, ait enim l. c. v. 7. *Et meditatus sum nocte cum corde meo*. Sed quid? *Annos æternos*, statum futuri sæculi in gloria & in gehenna. III. Ex meditatione orta est exercitatio: *Et exercitabar*. v. 7. id est longâ mentis meditatione, & morosa intentione, non absque exercitio animi vel corporis, affectibus timoris & amoris, doloris & contritionis occupabar:

III. Ex

III. Ex hoc exercitio IV. proce-
ad examen conscientia: *Et scopebam*
ritum meum. v. 7. Id est scrutabar
tum meum, eumque versabam, & ex-
tiebam examinando conscientiam &
licta mea num forte lateret aliquid quod
ab æternitate beata me excluderet.
Hinc natus est timor, ne aliquando a
cie Dei repelleretur: *Nunquid in a-*
num projiciet Deus? v. 8. VI. Secunda
solicitude & anxietas: *Aut non app-*
[Deus] *ut complacitior sit adhuc? Aut*
sinem misericordiam suam abscindet,
neratione in generationem? v. 9. *Aut*
liviscetur miserere Deus! Aut cont-
in ira sua misericordias suas? v. 10.
Subitum sensit fervorem animi, que
citatus propositum vitæ melioris con-
pit: *Dixi nunc cæpi. v. 11.* Cæpi
renovatis viribus stadium virtutis
currere & ad cœlestia anhelare. VIII.
que cum humili agnitione, Deum
inter medias aulae delicias, in animo
languescente, effecisse. *Hæc mutatio*
sera excelsi. v. 11. IX. Denique ex
moria & meditatione æternitatis, et

ignis amoris & laudis divinæ. *Memor
fui operum Domini & mirabilium tuorum.
Quis magnus sicut Deus noster. v. 14. Me-
mor fui Dei & delectatus sum, & defecit
spiritus meus.* Præ admiratione, dulce-
dine, solatio & amore. Psalmo eodem.
Atque hæ sunt scintillæ Davidice, ex me-
moria æternitatis profilientes, quarum
vel una excitare valet incendium.

Affectus amoris.

MEmoriâ memor ero tui, exemplo
S. Prophetæ, ô æternitas! Crebrò
tui recordabor; seriò te meditabor; ut
tu timorem Domini me doceas, repo-
tem expellas, salutis curam ingeras, soli-
tudinem augeas, ad exercitationem,
examen, vitæ emendationem, animi de-
missionem ac denique ad mentis fervo-
rem, charitatem, laudesque divinas me
excites, ex quibus perfectio & salus æter-
na sequatur: O felix memoria æterni-
tatis tantorum fructuum parens! O felix
amor! Ex quo oritur strenuitas morum,
puritas affectionum, subtilitas intelle-
ctuum; desideriorum sanctitas, operum Cla-
ritas,

210 *Domus eternitatis. Consideratio
ritas, virtutum fecunditas, meritorum
nitas, premiorum sublimitas. S. Bern. L.
dilig. Deum. Et tabescet in me anima
præ fame horum bonorum, ac desiderio
cælestium gaudiorum.*

CONSIDERATIO XIX.

Medium Sextum æternæ Salutis

Meditatio seria æternitatis.

*Meditatus sum nocte cum corde meo,
quid in æternum projiciet Deus? Plal. 77.*

24. Novembris.

I. **C**onsidera si recordatio ac memoria
ria æternitatis, præclarum
medium est æternæ salutis; ut consi-
deratione proximè præcedente insinua-
mus; quàm præstans medium erit
& profunda meditatio, quâ clariùs æter-
nitatem cognoscimus, eamque cordi-
tiùs infigimus? S. Bonaventura in opus-
culo de 7. itineribus æternitatis, ait
*cundum iter, est studiosa æternorum me-
ditatio; quæ sanè longè utilissima est.*
more posita fuit Doctori Gentium; qui
ait 1. Corinth. c. 14. §. *Orabo Spiritu*